

L'A **10**
ANYS

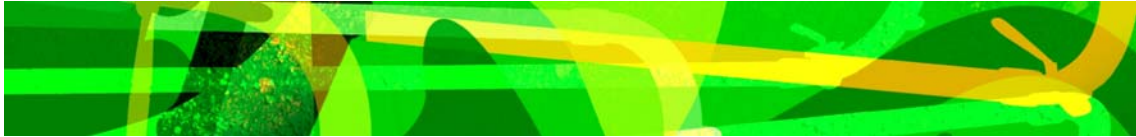
BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

Programa de mà
Diumenge, 1 de març de 2009

La Banda i els deu anys de L'Auditori

Concert programat amb motiu del 10è aniversari

L'AUDITORI

Concert 6

Diumenge 1 de març de 2009 a les 11.30 h / Sala 2 Oriol Martorell

LA BANDA I ELS DEU ANYS DE L'AUDITORI

Salvador Brotons director
Jonathan Camps contrabaix

I Part

Joan Guinjoan (Riudoms, Baix Camp 1931)

Fanfàrria per a grup de metall i percussió 3 min

Obra encàrrec per al concert inaugural de l'Auditori

Ludwig van Beethoven (Bonn, 1770 – Viena, 1827)

Joan Lamote de Grignon arranjament

Coriolà. Obertura, op. 62 8 min

Salvador Brotons (Barcelona, 1959)

Concert per a contrabaix i orquestra de vent, op. 111 **Estrena** 25 min

I Adagio-Allegro

II Andante

III Allegro ritmico

Jonathan Camps contrabaix

II Part

Richard Strauss (Munic, 1864 – Garmisch-Partenkirchen, 1949)

Lluís Oliva arranjament

Mort i transfiguració, op. 24 23 min

Les durades són aproximades. La pausa entre les parts serà de 20 minuts.

Nota: Si voleu, podeu consultar per avançat el programa de mà de cada concert de la Temporada de Banda. El trobareu a la nostra pàgina web www.auditori.cat dos dies abans del concert.

LA BANDA I ELS DEU ANYS DE L'AUDITORI

Quan es va programar el concert inaugural de L'Auditori es van sospesar diverses opcions: hi va haver diferents partitures sobre la taula, diferents noms de solistes i directors, diferents criteris... però una qüestió va ser indiscutible des del primer moment: la primera obra que sonaria entre aquestes parets seria una obra especialment escrita per a l'ocasió i encarregada al compositor català més rellevant del moment: **Joan Guinjoan**. El 22 de març de 1999 es va estrenar, doncs, aquesta fanfara per a instruments de vent i percussió que per primer cop omplia de so L'Auditori (el diumenge d'aquella mateixa setmana, la Banda Municipal de Barcelona feia també el seu primer concert en aquest escenari). La brevetat de l'obra és inversament proporcional als maldecaps que la seva composició va comportar a l'autor. Disculpeu-me que faci aquest comentari, però es dona el cas que vaig viure en primera persona el procés de creació d'aquesta obra i de l'anterior —la *Simfonia núm. 2* “Ciutat de Tarragona”— i en el procés de composició no solament vam tenir ocasió de debatre el terme “fanfària” (que en català es diu “fanfara”) sinó que Guinjoan em va confessar: “Sembla mentida que sigui tan difícil compondre una fanfara: escrius unes notes per a trompes i trompetes amb caràcter èpic i et sembla que ja ho has sentit tot abans en algun altre lloc. No voldria semblar cridaner, ni superficial, ni espectacular... És l'encàrrec més difícil que m'han fet mai. M'he ben enredat acceptant-lo. No sé si me'n sortiré!” Amb prop de 40 anys de carrera com a compositor a les espatlles, Guinjoan va sentir la preocupació intensa d'un encàrrec amb trampa: un senzill toc de trompeta... que havia de passar a la història. Naturalment Guinjoan se'n va sortir amb escreix i després d'uns mesos de feina i de fer servir més la goma que el llapis va donar per enllestits aquests dos minuts i mig de música genials, carregats de caràcter, d'energia i de bons auguris per a una sala de concerts que, 10 anys després, ens acull fresca com el primer dia.

Un altre dels autors catalans contemporanis més reconeguts és **Salvador Brotons**. Acostumats com estem a la seva faceta de director, cal recordar que és autor d'un centenar d'obres que s'interpreten arreu del món, moltes de les quals han estat enregistrades en CD per orquestres i solistes internacionals de primera. L'obra de Brotons que escoltem avui és una estrena absoluta: el *Concert per a contrabaix i orquestra de vent*. Segons ens ha comentat el mateix autor: “Sempre em ve molt de gust escriure obres per a instrument solista perquè signifiquen un repte, tant per al solista com per a mi com a compositor. He escrit per a diferents instruments solistes com el violí, la flauta o el violoncel, però sempre he tingut un gran interès a abordar aquells instruments que encara necessiten repertori. He escrit concerts per a trombó, per a viola i per a guitarra, i ara he pensat que el contrabaix podria ser un nou repte. Les possibilitats del contrabaix són molt més grans de les que normalment se li exigeixen, sempre amagat allà darrere l'orquestra sense massa rellevància. En aquest sentit, és un instrument clarament desaprofitat. També hi ha influït el fet que en els darrers anys el

nivell interpretatiu dels contrabaixistes hagi pujat moltíssim. El cas d'en Jonathan Camps és notori, però no és l'únic contrabaixista de casa nostra amb solvència internacional. En Jonathan és un apassionat, és pura energia i m'ha anat molt bé treballar amb ell. Hi ha posat una dedicació impressionant, buscant la manera més expressiva de fer sonar l'instrument sense defugir els riscos. Treballar amb l'interpretet et permet fer una escriptura molt idiomàtica, buscant que el solista gaudeixi, que els passatges siguin difícils, però que siguin tocables defugint la dificultat gratuïta. Al músic, li demano que em faci comentaris honestos: si una cosa és intocable, vull saber-ho, perquè l'objectiu no és fer un circ, sinó fer música, i música que es pugui tocar. Que sigui un repte tocar-la, però que es pugui gaudir fent-ho". L'obra té tres moviments i al darrere no hi ha una temàtica concreta. Comença amb un moviment lent (*Adagio*) que esdevé *Allegro* per tornar a *Adagio* en forma de *codetta*; el segon moviment és un *Lento* molt líric i expressiu i, finalment, el tercer moviment —que inclou una *cadenza* virtuosística— destaca pel seu caràcter rítmic. El mateix solista, Jonathan Camps, també ens ha comentat que “el treball amb Salvador Brotons ha estat molt intens i molt enriquidor. Ha fet una feina molt important a l'hora de posar-se en el lloc de l'interpretet i ha escrit una partitura realment molt contrabaixística, molt des de dins. És una obra que planteja constants reptes tècnics en què cal destacar l'expressivitat en les melodies i que agradarà segur perquè explota al màxim l'element líric i l'element rítmic”.

L'any 1807 **Beethoven** va compondre una peça simfònica breu per obrir un dels seus concerts. El títol de *Coriolà* es refereix a l'obra teatral que explica la història del general romà que va assetjar la seva ciutat, Roma, de la que havia estat exiliat, fins que va desistir-ne gràcies als precos de la seva mare i de la seva esposa. L'obra de Beethoven, malgrat que no és un poema simfònic, combina perfectament els fragments lírics (amor del general als seus familiars) amb els passatges enèrgics i belicosos (l'orgull per recuperar el seu estatus a Roma).

El concert d'avui es clou amb un dels poemes simfònics més famosos de **Richard Strauss**, *Mort i transfiguració* (escrit el 1889), que és una de les joies de l'arxiu musical de la Banda Municipal de Barcelona. El 19 de març de 1925, el mateix Richard Strauss va dirigir la nostra banda a la Plaça de Sant Jaume de Barcelona interpretant aquest poema simfònic en la versió que sentim avui (la transcripció per a banda és de Lluís Oliva). L'altíssim nivell de la formació de Lamote de Grignon i la perfecció en la transcripció del seu poema simfònic, el van satisfer de tal manera que va posar la seva signatura al manuscrit que avui Salvador Brotons té al seu faristol i, a més, va aconseguir que la banda anés de gira per diferents ciutats alemanyes uns mesos més tard. Richard Strauss ja havia estat a Barcelona en diferents ocasions i en una d'elles, l'any 1908, va venir al Palau de la Música Catalana com a director de l'orquestra Filhamònica de Berlin, amb la qual va interpretar aquesta obra que descriu en música l'agonia d'un home que en els moments finals de la seva vida recorda els somnis d'infant, els ideals de la joventut, els seus amors, els seus patiments, i que finalment, quan ja és mort, des del regne celestial es transfigura i veu que els seus ideals s'han acomplert.

DAVID PUERTAS ESTEVE

Salvador Brotons director

Va estudiar flauta amb el seu pare i va continuar al Conservatori amb Ros Marbà, Montsalvatge i Manuel Oltra. El 1985 va aconseguir una beca Fullbright i es va traslladar als EUA. Doctorat en música a la Florida State University, va ser membre de l'Orquestra del Liceu i de l'OBC. Ha escrit obres per a orquestra, cambra i veu i ha rebut premis de composició, entre els quals destaquen el de l'ONE, el Ciutat de Barcelona, el Southeastern Composer League Award i el Reina Sofia de Composició. El 1989 la National Endowment for the Arts i la Florida State University li va encarregar l'òpera *Reverend Eveyman*, produïda i enregistrada per la televisió als EUA.

Com a convidat ha dirigit moltes orquestres i grups instrumentals als EUA i a Europa i ha estat assistent de l'orquestra de la Florida State University i director titular de la Simfònica de les Balears, l'Oregon Sinfonietta, la Mittleman Jewish Community Orchestra i la Simfònica del Vallès, de la qual continua com a principal director convidat. Ha estat director titular de l'Orquestra de la Portland State University, on també va ensenyar contrapunt, direcció, literatura i història de la música, i des del 1991, és director titular de la Vancouver Symphony Orchestra. És professor de direcció i composició a l'Escola Superior de Música de Catalunya i ha realitzat enregistraments per als segells: EMI, Auvidis, Albany Records, Harmonia Mundi i Claves. El 2002 va rebre el Florida State University Alumni Award i el 2005 va ser convidat pel Carleton College de Minnesota com a Christopher Light special guest Lecturer. Brotons és director titular de la Banda Municipal de Barcelona des del mes de setembre de 2008.

Jonathan Camps contrabaix

Va estudiar contrabaix al Conservatori Municipal de Música de Barcelona, on va obtenir el Títol Superior amb Premi d'Honor i, becat per la Generalitat de Catalunya i la Joven Orquesta Nacional de España, va continuar els estudis al Conservatori de Viena amb Andrew Ackerman. En aquesta ocasió, també va obtenir el Títol Superior amb Premi d'Honor per unanimitat. A més, ha participat en diversos cursos amb professors com Gary Karr entre d'altres. Ha estat professor del Conservatori de Tarragona i del de Barcelona i, ara, ho és del de Terrassa i de l'Escola Superior de Música de Catalunya. També ha donat classes magistrals en diferents orquestres joves com ara la Jove Orquestra de les Canàries, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, Camerata XXI, L'Orquestra del Conservatori de Salamanca, la Joven Orquesta de la Región de Múrcia i a la República Dominicana i Colòmbia.

Ha col·laborat amb diverses formacions entre les que cal ressaltar: la Joven Orquesta Nacional de España, de la qual va ser solista (1993-1995), l'Orquestra Simfònica del Vallès i la de les Balears, la del Gran Teatre del Liceu, la del Teatre Lliure, la de Cadaqués i Le Concert des Nations de Jordi Savall, a més de diversos grups de cambra. Com a solista, ha ofert nombrosos recitals per Europa i Amèrica i, des del seu debut a L'Auditori de Barcelona interpretant el *Concert per a contrabaix i orquestra núm. 2* de G. Bottesini ha tocat amb orquestres com ara la JONDE, la JONC, Barcelona Simfonia i Orquestra Simfònica Nacional de Colòmbia, entre d'altres. Actualment, és membre de l'OBC des de 1998.